

La Universitat de València porta per primera vegada a Sant Pau de Barcelona la història de Fontilles

Tres exposicions al territori: Fontilles, la biodiversitat i les petjades de la dana

La Universitat de València reforça aquest estiu la projecció territorial del seu programa expositiu amb tres propostes produïdes pel Vicerectorat de Cultura, Esports i Vincle Social. ‘Fontilles. La ciutat amagada’ s’inaugura aquest dijous al Recinte Modernista de Sant Pau de Barcelona, en la primera col·laboració expositiva de la UV amb aquest emblemàtic complex hospitalari. Juntament amb aquesta, ‘Bellesa ignorada’ viatja a l’Hospital Illa del Rei de Menorca per a reivindicar la biodiversitat de les plantes espontànies, mentre que ‘Les escriptures de l’aigua. Una mirada social de la dana 29-10-2024’ es presenta al Palau de Cerveró amb nous continguts que amplien la reflexió sobre les conseqüències socials i territorials de la dana.

L’exposició ‘Fontilles. La ciutat amagada’ s’inaugura aquest dijous, 18 de juny, a les 17 hores, al Recinte Modernista de Sant Pau de Barcelona, on podrà visitar-se fins al pròxim 1 de novembre. La mostra arriba a la capital catalana de la mà de la Fundació de la Santa Creu i Sant Pau, coincidint amb la commemoració dels 625 anys d’història d’aquesta institució hospitalària.

L’arribada de l’exposició a Sant Pau té una especial càrrega simbòlica. No sols suposa la primera vegada que la Universitat de València exposa en aquest destacat complex modernista, sinó que posa en diàleg dos espais vinculats a l’atenció sanitària que també van compartir una part de la seua història, ja que durant la dècada de 1960 persones procedents d’aquesta institució catalana van ser tractades a Fontilles.

Fontilles va nèixer marcada per una paradoxa que dona sentit a tota l’exposició: va ser una ciutat concebuda per a romandre oculta, però que al mateix temps va necessitar ser mostrada.

Creada a començament del segle XX per a acollir persones afectades per la lepra, Fontilles es va alçar en una vall aïllada de la Marina Alta i va quedar protegida per barreres naturals i arquitectòniques que la separaven de l’exterior. Durant més de cent anys, milers de persones hi van viure compartint una realitat marcada per l’estigma d’una malaltia que la societat preferia mantindre lluny de la vista. Però, al mateix temps, Fontilles va necessitar fer-se visible per a garantir la seua supervivència, obtindre suports institucionals i recaptar els recursos econòmics que van permetre sostenir durant dècades la seua activitat assistencial.

Comissariada per Antonio García Belmar i Inés Antón Dayas, de la Universitat d’Alacant, i Imma Mengual, de la Universitat Miguel Hernández, l’exposició convida a recórrer aquesta contradicció històrica a través d’una experiència immersiva construïda amb fotografies, documents, objectes, plànols, sons i testimonis de les persones que van habitar i treballar a la colònia-sanatori. El resultat és el retrat d’una ciutat singular, pràcticament desconeguda per a gran part de la societat, que va sobreviure a canvis polítics, socials i sanitaris al llarg de més d’un segle.

La mostra és també el resultat de més de huit anys de treball de recuperació, conservació i estudi del patrimoni material i immaterial de Fontilles desenvolupat per universitats públiques valencianes juntament amb la Fundació Fontilles. Un projecte que ara permet retornar a l'espai públic la memòria d'una comunitat que va romandre durant dècades entre la invisibilitat i la necessitat de ser vista.

Bellesa ignorada, a Menorca

A més de l'exposició de Fontilles, també ha itinerat recentment 'Bellesa ignorada', que pot visitar-se des d'aquest mes a l'Hospital Illa del Rei de Menorca, on romandrà oberta al públic durant tot l'estiu.

La mostra va ser inaugurada originalment a la Facultat de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació de la Universitat de València, dins dels actes commemoratius del seu 50 aniversari, i ara amplia el seu recorregut en un enclavament patrimonial de gran valor històric i cultural.

Comissariada pel professor de Botànica de la UV i artista visual Gerardo Stübing, l'exposició convida a replantejar la nostra relació amb les anomenades "males herbes", espècies vegetals habitualment ignorades malgrat la seua rellevància ecològica. El projecte parteix del fenomen conegut com a "ceguesa per a les plantes", que descriu la tendència a invisibilitzar la flora en comparació amb altres formes de vida.

La mostra reuneix 36 fotografies i un audiovisual dedicats a plantes espontànies presents a l'entorn del campus de Burjassot. Cada imatge s'acompanya d'un BioHaiku i de materials divulgatius que permeten descobrir els valors ecològics, culturals i científics d'aquestes espècies.

A través de la fotografia, la divulgació científica i la reflexió artística, Bellesa ignorada reivindica la biodiversitat quotidiana i proposa una mirada més atenta cap a aquelles formes de vida que sostenen silenciosament els ecosistemes que habitem.

'Les escriptures de l'aigua' s'amplia i s'exposa al Palau de Cerveró

El Palau de Cerveró de la Universitat de València acull fins a la pròxima tardor l'exposició 'Les escriptures de l'aigua. Una mirada social de la dana 29-10-2024', una proposta comissariada pel catedràtic de la UV Antonio Ariño, que reuneix al voltant de huitanta fotografies de José Luis Cueto Lominchar, Mario Rabasco i Ana María Martínez Gorostiza.

La mostra va ser presentada inicialment a la Biblioteca de Ciències Socials Gregori Maians i arriba ara al Palau de Cerveró de la Universitat, al centre de la ciutat, amb una important actualització de continguts. A les imatges originals s'afegeixen noves fotografies preses en altres conques, especialment al Baix Túria, que documenten com continuen reproduint-se dinàmiques d'ocupació del territori en espais vulnerables a futures inundacions.

L'exposició incorpora, a més, un audiovisual i diversos objectes recuperats durant el treball de documentació sobre el terreny -entre aquests, claus cobertes de fang, fragments procedents d'una sepultura i altres elements arrossegats per l'aigua-, que reforcen la dimensió humana i social de la catàstrofe.

Sota la metàfora popular de “les escriptures de l’aigua”, la proposta planteja una reflexió sobre els models de desenvolupament territorial, el canvi climàtic i la necessitat de repensar la gestió del risc per a evitar que es repetisquen els errors del passat.

València, a 18 de juny de 2026

La Universitat de València lleva por primera vez a Sant Pau de Barcelona la historia de Fontilles

Tres exposiciones en el territorio: Fontilles, la biodiversidad y las huellas de la dana

La Universitat de València refuerza este verano la proyección territorial de su programa expositivo con tres propuestas, ‘Fontilles. La ciudad escondida’ se inaugura este jueves en el Recinte Modernista de Sant Pau de Barcelona, en la primera colaboración expositiva de la UV con este emblemático complejo hospitalario. Junto a ella, ‘Belleza ignorada’ viaja al Hospital Illa del Rei de Menorca para reivindicar la biodiversidad de las plantas espontáneas, mientras que ‘Las escrituras del agua. Una mirada social de la dana 29-10-2024’ se presenta en el Palau de Cerveró con nuevos contenidos que amplían la reflexión sobre las consecuencias sociales y territoriales de la dana.

La exposición *Fontilles. La ciudad escondida* se inaugura este jueves, 18 de junio, a las 17 horas, en el Recinte Modernista de Sant Pau de Barcelona, donde podrá visitarse hasta el 1 de noviembre. La muestra llega a la capital catalana de la mano de la Fundació de la Santa Creu i Sant Pau, coincidiendo con la conmemoración de los 625 años de historia de esta institución hospitalaria.

La llegada de la exposición a Sant Pau tiene una especial carga simbólica. No solo supone la primera vez que la Universitat de València expone en este destacado complejo modernista, sino que pone en diálogo dos espacios vinculados a la atención sanitaria que también compartieron una parte de su historia, ya que durante la década de 1960 personas de esta institución catalana fueron tratadas en Fontilles.

Fontilles nació marcada por una paradoja que da sentido a toda la exposición: fue una ciudad concebida para permanecer oculta, pero que al mismo tiempo necesitó ser mostrada.

Creada a comienzos del siglo XX para acoger a personas afectadas por la lepra, Fontilles se levantó en un valle aislado de la Marina Alta y quedó protegida por barreras naturales y arquitectónicas que la separaban del exterior. Durante más de cien años, miles de personas vivieron allí, compartiendo una realidad marcada por el estigma de una enfermedad que la sociedad prefería mantener lejos de la vista. Pero, al mismo tiempo, Fontilles necesitó hacerse visible para garantizar su supervivencia, obtener apoyos institucionales y recaudar los recursos económicos que permitieron sostener durante décadas su actividad asistencial.

Comisariada por Antonio García Belmar e Inés Antón Dayas, de la Universidad de Alicante, e Imma Mengual, de la Universidad Miguel Hernández, la exposición invita a recorrer esa contradicción histórica a través de una experiencia inmersiva construida con fotografías, documentos, objetos, planos, sonidos y testimonios de quienes habitaron y

trabajaron en la colonia-sanatorio. El resultado es el retrato de una ciudad singular, prácticamente desconocida para gran parte de la sociedad, que sobrevivió a cambios políticos, sociales y sanitarios a lo largo de más de un siglo.

La muestra es también el resultado de más de ocho años de trabajo de recuperación, conservación y estudio del patrimonio material e inmaterial de Fontilles desarrollado por universidades públicas valencianas junto con la Fundación Fontilles. Un proyecto que ahora permite devolver al espacio público la memoria de una comunidad que permaneció durante décadas entre la invisibilidad y la necesidad de ser vista.

Belleza ignorada, en Menorca

Además de la exposición de Fontilles, también ha itinerado recientemente. 'Belleza ignorada', que puede visitarse desde este mes en el Hospital Illa del Rei de Menorca, donde permanecerá abierta al público durante todo el verano.

La muestra fue inaugurada originalmente en la Facultat de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació de la Universitat de València, dentro de los actos conmemorativos de su 50 aniversario, y ahora amplía su recorrido en un enclave patrimonial de gran valor histórico y cultural.

Comisariada por el profesor de Botánica de la UV y artista visual Gerardo Stübing, la exposición invita a replantear nuestra relación con las llamadas "malas hierbas", especies vegetales habitualmente ignoradas pese a su relevancia ecológica. El proyecto parte del fenómeno conocido como "ceguera para las plantas", que describe la tendencia a invisibilizar la flora en comparación con otras formas de vida.

La muestra reúne 36 fotografías y un audiovisual dedicados a plantas espontáneas presentes en el entorno del campus de Burjassot. Cada imagen se acompaña de un BioHaiku y de materiales divulgativos que permiten descubrir los valores ecológicos, culturales y científicos de estas especies.

A través de la fotografía, la divulgación científica y la reflexión artística, Belleza ignorada reivindica la biodiversidad cotidiana y propone una mirada más atenta hacia aquellas formas de vida que sostienen silenciosamente los ecosistemas que habitamos.

Las escrituras del agua se expone en el Palau de Cerveró con novedades

El Palau de Cerveró de la Universitat de València acoge hasta el próximo otoño la exposición Las escrituras del agua. Una mirada social de la dana 29-10-2024, una propuesta producida por el Vicerrectorado de Cultura, Esports i Vincle Social de la UV, y comisariada por el catedrático Antonio Ariño que reúne alrededor de ochenta fotografías de José Luis Cueto Lominchar, Mario Rabasco y Ana María Martínez Gorostiza.

La muestra fue presentada inicialmente en la Biblioteca de Ciències Socials Gregori Maïans y llega ahora al Palau de Cerveró de la Universitat, en el centro de la ciudad, con una importante actualización de contenidos. A las imágenes originales se suman nuevas fotografías tomadas en otras cuencas, especialmente en el Baix Túria, que documentan cómo continúan reproduciéndose dinámicas de ocupación del territorio en espacios vulnerables a futuras inundaciones.

La exposición incorpora además un audiovisual y diversos objetos recuperados durante el trabajo de documentación sobre el terreno -entre ellos llaves cubiertas de barro, fragmentos procedentes de una sepultura y otros elementos arrastrados por el agua-, que refuerzan la dimensión humana y social de la catástrofe.

Bajo la metáfora popular de “las escrituras del agua”, la propuesta plantea una reflexión sobre los modelos de desarrollo territorial, el cambio climático y la necesidad de repensar la gestión del riesgo para evitar que se repitan los errores del pasado.

Valencia, a 18 de juny de 2026